

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XEObd/18/2017
Identifikačné číslo spisu: 4207200465
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4207200465.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: O. N., nar. XX. novembra XXXX, bytom N. G. XXX, o vymoženie 450,77 eur s príslušenstvom, trov konania vo výške 141,14 eur a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10Er/33/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 31. marca 2014, č. k. 15CoE/85/2014-46, v časti potvrdzujúcej uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 17. augusta 2012, č. k. 10Er/33/2007-22, (I. výrok) a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 17. augusta 2012, č. k. 10Er/33/2007-22, zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora, exekúciu pod sp. zn. 10Er/33/2007 vedenú u súdneho exekútora Mgr. Kataríny Baňarovej, exekútorový úrad v Dunajskej Strede, Nám. A Vámbéryho č. 5249/13B, pod EX 13/07 vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil, priznal súdnemu exekútorovi Mgr. Kataríne Baňarovej trovy exekúcie v sume 49,70 eur a zaviazal oprávneného zaplatiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi do 3 dní od právoplatnosti.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že po preskúmaní exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. 3596/06 zo dňa 24. augusta 2006 a úverovej zmluvy č. 4330426 zo dňa 30. novembra 2005, ako aj predložených všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré v čl. 17 obsahujú rozhodcovskú doložku, dospel k názoru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej doložky považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu alebo rozhodcovskú doložku, pretože jej formulácia spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené, keďže nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, vydaný rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný

a nemôže byť ani exekučným titulom. Z uvedeného dôvodu preto súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a konanie zastavil a súčasne zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora s ohľadom na zastavenie konania. V súlade s § 203 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov súd priznal exekútorovi odmenu vo výške 49,70 eur a na jej úhradu zaviazal oprávneného.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie oprávnený, ktorý ho odôvodnil § 205 ods. 2 písm. a/ (§ 221 ods. 1 písm. d/ a e/), b/. c/, f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“).

4. Na odvolanie oprávneného rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo dňa 31. marca 2014, č. k. 15CoE/85/2014-46 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a v časti zastavenia konania potvrdil, v časti trov exekúcie vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

5. Vo vzťahu k zastaveniu exekučného konania odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne keď zisťoval, či sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekučného konania z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1 písm. b/ a c/ zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Uvedenému postupu nemohla brániť ani skutočnosť, že súd poveril exekútora vykonaním exekúcie, pretože vydanie poverenia na vykonanie exekúcie netvorí prekážku rozsúdenej veci v zmysle ust. § 159 ods. 3 O. s. p.. Udelenie poverenia exekútorovi nezbavuje súd povinnosti zastaviť exekučné konanie pri existencii dôvodov na takýto postup aj v neskoršom štádiu konania. Odvolací súd ďalej konštatoval, že súd prvej inštancie zmluvu o úvere posúdil správne ako zmluvu spotrebiteľskú, uzatvorenú formulárovým systémom, vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Na základe uvedeného, preto odvolací súd uznesenie v časti zastavenia exekúcie ako vecne správne potvrdil.

6. Vo vzťahu k napadnutému výroku ohľadom trov konania odvolací súd uviedol, že v dôsledku podaného odvolania došlo k zrušeniu napadnutého uznesenia v časti trov exekúcie v súlade s § 374 ods. 4 O. s. p. a o náhrade trov exekúcie opätovne rozhodne zákonný sudca súdu prvej inštancie.

7. Návrh na prerušenie exekučného konania z dôvodu predloženia predbežnej otázky na rozhodnutie Súdnemu dvoru Európskych spoločností nepovažoval odvolací súd s poukazom na rozhodnutia Súdného dvora EÚ vo veci Elisa María Mostaza Carlo proti Centro Móvil Milenium SL (C-168/05), Océano Grupo Editorial a Salvat Editores (C 240/98 až C 244/98), Pohotovst' (76/10), doktrínu acte éclairé a doktrínu acté clairé, za dôvodný.

8. Proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 17. augusta 2012, č. k. 10Er/33/2007-22 v časti zamietnutia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a v časti zastavenia konania, podal oprávnený dovolanie.

9. Oprávnený prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 237 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O. s. p., t. j., že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomocí súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej vec sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákon bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolacie dôvody uviedol, že v konaní došlo k vadám v § 237 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p.). Dovolací súd žiada, aby napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený

zastúpený advokátom [§ 429 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), sa následne bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) zaoberal návrhom oprávneného na prerušenie dovolacieho konania a prípustnosťou dovolania.

11. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

12. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 29. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/70/2013, z 18. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/81/2013, z 29. júla 2014 sp. zn. 3Oboer/149/2013, z 29. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/163/2013 a zo 14. augusta 2014 sp. zn. 3Oboer/229/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

13. Ďalej dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či oprávneným podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

14. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., dovolateľom napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky žiadneho z nich. Dovolanie oprávneného preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

15. Oprávnený procesné vady konania v zmysle § 237 písm. c/ a g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

16. K obsahovo rovnakým námietkam oprávneného, z ktorých vyvodzuje prípustnosť a opodstatnenosť jeho dovolania podaného v preskúmvanej veci, sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 29. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/70/2013, z 18. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/81/2013, z 29. júla 2014 sp. zn. 3Oboer/149/2013, z 29. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/163/2013 a zo 14. augusta 2014 sp. zn. 3Oboer/229/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci.

17. V rozhodnutiach uvedených v predchádzajúcom odseku najvyšší súd konštatoval, že prípustnosť dovolania z dôvodu nedostatku právomoci súdu (§ 237 písm. a/ O. s. p.) je daná, iba ak súd rozhodol vo veci, o ktorej nemal rozhodnúť; rozhodovanie súdov v exekučných veciach ale vyplýva priamo zo zákona (viď napríklad § 29, § 38 ods. 3 a § 44 ods. 1 Exekučného poriadku). Výdanie poverenia na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím o veci samej, a preto nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle v § 237 písm. d/ O. s. p. (viď aj rozhodnutie najvyššieho súdu z 01. februára 2012 sp. zn. 5Cdo/205/2011 a tiež Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. júna 2012 sp. zn. III. ÚS 254/2012). Ustanovenie § 237 písm. e/ O. s. p. dopadá iba na prípady, kedy súd prejednal a meritórne rozhodol vec, hoci nebola splnená jedna z procesných podmienok konania - nebol podaný (žiadny)

návrh na začatie konania vo veci, ktorá nemôže začať bez návrhu; v danom prípade ale bol podaný návrh na vykonanie exekúcie. Nejde o vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., ak súd pri skúmaní, či je exekučný titul vykonateľný (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu a nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 O. s. p.), lebo je postačujúce, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu. Nejde o vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., ak súd oboznamovanie s obsahom listín, ktoré je zamerané na posúdenie, či k návrhu na vykonanie pripojený exekučný titul je formálne, aj materiálne vykonateľný, nevykonal na pojednávaní a za prítomnosti oprávneného a povinného; obdobne - teda aj bez nariadenia pojednávania, vykonania dokazovania a osobnej účasti oprávneného - môže exekučný súd dospieť k tomuto záveru aj pri riešení identickej otázky (vykonateľnosti exekučného titulu) v neskorších štádiách exekučného konania. Ak sa exekúcia navrhuje na podklade rozhodnutia takého rozhodcovského súdu, ktorý nemal právomoc vydať ho, zastavením exekúcie sa neodopiera právo na výkon rozhodnutia a neznemožňuje oprávnenému možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.); pokiaľ v určitej veci nedošlo k uzavretiu (platnej) rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok (R 46/2012). Ak exekučný súd pri preskúmaní exekučného titulu vychádza z iných dôkazov než tých, ktoré sú výslovne uvedené v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (exekučný titul, návrh na vykonanie exekúcie a žiadosť o vydanie poverenia) a na tomto základe posúdi exekučný titul v neprospech oprávneného, je povinný dať mu možnosť vyjadriť sa k podkladom svojho preskúmania. Pre udržateľnosť napadnutého postupu a uznesení však postačuje, aby bola zásada kontradiktórnosti dodržaná v konaní ako celku (pozri aj stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PLz. ÚS 1/2014, prijaté na verejnom zasadnutí pléna dňa 07. mája 2014).

18. Tieto právne závery zastáva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci. Osobitne k námietke oprávneného, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, aj keď podľa zákona tak boli povinné urobiť, najvyšší súd konštatuje, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 09. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/. Dovolateľ namieta, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade exekúciu zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. Tvrdenie dovolateľa však je mylné. V danom prípade však súd prvej inštancie rozhodol o zastavení exekúcie podľa ust. § 57 ods. 2, § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Pri zastavení exekúcie podľa uvedeného zákonného ustanovenia, Exekučný poriadok nevyžaduje, a ani v čase účinnosti ust. § 57 ods. 5 Exekučného poriadku nevyžadoval obligatórne nariadenie pojednávania, preto súd prvej inštancie nepochybil, keď pojednávanie nenariadil. Odvolací súd v danom prípade postupoval v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p., ak o odvolaní oprávneného rozhodol bez nariadenia pojednávania. V danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie v zmysle § 214 ods. 1 O. s. p. a rovnako nebol splnený ani jeden z ostatných dôvodov v zmysle písm. b/ až d/ uvedeného ustanovenia, pre ktoré predseda senátu odvolacieho súdu musí vždy nariadiť pojednávanie; nariadenie pojednávania bolo na úvahe odvolacieho súdu.

19. K dovolateľom vytýkanej vade podľa § 237 písm. b/ O. s. p., spočívajúcej v neexistencii právneho dôvodu, aby vystupovalo občianske združenie ako vedľajší účastník v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10Er/33/2007 a neskôr na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 15CoE/85/2014, dovolací súd uvádza, že v predmetnom konaní vedľajší účastník vôbec nevystupoval.

20. Dovolateľom namietaná neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení súdov, nepreskúmateľnosť ich rozhodnutí (R 111/1998 a tiež III. ÚS 551/2012) a nesprávnosť právneho posúdenia, na ktorých tieto rozhodnutia spočívajú (R 54/2012), nie sú vady konania v zmysle § 237 O. s. p. a prípustnosť dovolania nezakladajú.

21. Najvyšší súd zároveň konštatuje, že nezistil dôvod na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia

odvolacieho súdu v zmysle § 243 O. s. p., preto návrhu oprávneného nevyhovel.

22. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. c/ C. s. p..

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p..

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.